

[Aksel Larsen.]

til Danmark, er Færdigvarer, og hvis det, der har staaet i Pressen, er rigtigt, saa var man efter Afslutningen af denne Handels-traktat i den Situation, at da et andet Land, Tjekkoslovakiet, kom og vilde købe danske Landbrugsprodukter og vilde betale med Raamaterialer, maatte Regeringen sige: Nej, det kan ikke lade sig gøre, for vi har ikke flere Landbrugsprodukter tilovers.

Man har altsaa bundet sig til at sælge dem til Tyskland og modtage Færdigvarer i Stedet, hvilket kun kan have afgørende Indflydelse paa Beskæftigelsesgraden herhjemme, og hvilket naturligvis yderligere er til Gavn for Tyskland, fordi Tyskland derved faar mere Valuta til Raadighed, end det ellers kunde have faaet; og vi ved, at Tyskland anvender den internationale Valuta, det faar til Raadighed, udelukkende til Forberedelse af Krigen. — Jeg synes, hele Regeringens Udenrigspolitik ligner dets Holdning i disse Aftaler.

Jeg vil minde om, at i hele den Tid, der er gaaet siden Foraaret 1933 — det er sikkert ikke heldigt, at jeg med mit Sprog omtaler, hvad der skete i Foraaret 1933 i Berlin —, har vi set den danske Regering paa en Række Omraader gennemføre en Politik her i Indlandet, der øjensynlig kun kan opfattes som et Led i en Udenrigspolitik, og som ser ud til at være dirigeret — jeg skal tage Diplomatrakken paa — fra et andet Land.

Jeg finder, det er en Skandale, som Regeringen har behandlet de tyske Emigranter her i Landet. Jeg ved vel, at det ærede Medlem Hr. Pürschel under en Debat om Emigrantsspørgsmaalet har rettet Bebrejdelser mod Emigranterne fra de fascistiske Lande og sagt, at de opførte sig ikke saa pænt som f. Eks. Emigranterne fra Rusland efter den russiske Revolution. Men jeg maa nu sige, at Lignelsen halter. De hvide russiske Emigranter blev behandlet rart og hyggeligt i de kapitalistiske Lande, deriblandt Danmark, fik Opholds- og Arbejdstilladelse, og Masser af dem lever her; jeg ved ikke, om de er blevet Statsborgere, men de har i hvert Fald fundet sig et nyt Fædreland her. Men Emigranterne fra de fascistiske Lande bliver anderledes behandlet. De skal ustandselig melde sig til Politiet, der kontrollerer dem, de kan ikke faa Opholdstilladelse, ikke faa Arbejdstilladelse, og med regelmæssige, alt for hyppigt tilbagevendende Mellemrum faar de Ordre til snarest at se at finde sig et andet Land, hvor de kan opholde sig.

Og dermed er Maalet ikke fuldt. Re-

geringen har nu indledet en Praksis, hvorefter Grænsepolitiet, saa vidt det staaar i dets Magt, skal gribe Emigranterne fra de sydlige Lande og paategne deres Papirer: Afvist ved Grænsen — og sende dem tilbage til de tyske Grænseposter, vel vidende, at dette i mildeste Fald koster dem Koncentrationslejr, i mange Tilfælde sikkert Livet. Gendarmerne paaberaaber sig en udtrykkelig Regeringsordre, de har til at foretage denne Handling. Og det harmonerer alt sammen alt for godt med Regeringens Holdning i en Masse andre Spørgsmaal, f. Eks. de tyske Kidnappingsaffærer paa dansk Grund eller Stillingen til Arrestationen og Domfældelsen af Peter Fribergt og Arrestationen af Peter Christensen. Der er 70 000 danske Statsborgere, som har henvendt sig til Regeringen og henstillet til den at gøre noget for at skaffe Peter Fribergt fri, som for noget, intet fornuftigt Meneske her i Danmark regner for en Forseelse, er idømt 5 Aars Tugthus i Tyskland. Saa vidt det har kunnet oplyses, har Udenrigsministeriet i Spørgsmaalet Fribergt foretaget sig det, at det har skaffet ham Ret til af og til at faa Besøg af sin Kone og af og til at faa Ekstraforplejning, men man har ellers intet som helst gjort. Jeg betænker mig ikke paa at sige, at hvis det var i et hvilket som helst andet Land, en dansk Statsborger sad fængslet for en ren og skær Kriminalforbrydelse, vilde han have faaet betydelig mere Bistand fra den danske Regering, end Tilfældet har været for Peter Fribergt's Vedkommende.

Fra socialdemokratisk Hold afviser man Forsøg paa at gøre noget for ham og Peter Christensen og i lignende Tilfælde med, at det skal man lade Udenrigsministeriet om. Jeg tror ikke, at de 70 000 Underskrivere havde noget imod, hvis Udenrigsministeriet gjorde noget; men naar Udenrigsministeriet omhyggeligt ingenting gør, maa man have Lov til at minde det om dets Pligt.

I det hele taget hævdes det fra socialdemokratisk Hold, at man bør afholde sig fra alt, hvad der smager af Protester imod den tyske Regering og imod det, der sker i Tyskland, det vil kun skade de tyske Arbejderes og Antifascisters Sag. Hvis jeg ikke tager meget fejl, stod der i den socialdemokratiske Presse en Artikel om dette Spørgsmaal, hvori disse Tanker blev udviklet, Dagen efter, at man havde haft en anden Artikel, hvori man forklarede, at naar der var fældet saa milde Domme i en Proces i Wien mod nogle socialdemokratiske Arbejdere, var det takket være